

tede sig til at anlægge Banen, maa man huske paa, at, selv om der fra Statens Side ydes^{3,4}, faa Beboerne dog en betydelig Udgift, idet de i samme Øjeblik ogsaa have Udgift til et andet Foretagende, nemlig Vejernes Bevarelse. Jeg kan derfor ikke indse andet, end at Staten yderligere maa træde hjælpende til. Paa hvad Maade dette skal ske, skal jeg kun kortelig give en Antydning af. Som man ved, have Beboerne deroppe købt Vejerne af den nuværende Ejer for 200,000 Kr., men vist nok, saa vidt jeg ved, under Forbehold af, at Pengene kunne skaffes til Veje. De have dog maattet udbetale 10,000 Kr., for at de bestaaende Forhold kunne opretholdes i Vinter. Hvis Handelen ikke kommer i Stand, ere disse Penge tabte, i modsat Fald gaa de af i Købesummen. Der er nu tænkt paa at ordne dette Forhold paa forskellig Maade. Dels har man tænkt, at Beboerne skulde købe det hele, dels at det skulde gaa over til et privat Selskab eller Aktieselskab. Men der vil jo hengaa en Tid, inden der bliver tilvejebragt en eller anden Løsning, og indtil dette Øjeblik indtræder, mener jeg, at Staten bør træde hjælpende til. Man kan ikke forsvare, at Vejerne igen fyldes med Vand, og at de uønlige dyrkede og bebyggede Ejendomme ødelægges. Jeg mener, at Staten, indtil Forholdene blive ordnede, kunde yde et billigt Laan, ja, man kunde endog forsvare at gaa saa vidt, at det ydes uden Renter, indtil Banen er bygget. Men det er vistnok et Spørgsmaal, som vil blive forhandlet mellem den højtærede Landbrugsminister og Finansudvalget, det haaber jeg i alt Fald. Der staar her saa store Interesser paa Spil, at jeg mener, Staten ikke kan forsvare at undlade at bidrage til en forsvarlig Løsning. Naar man blot vinder Tid, vil det hele nok blive overtaget af et privat Selskab eller Aktieselskab. Det er nemlig min Overbevisning, at Foretagendet nok til sin Tid vil komme til at svare Regning. Det gælder altsaa blot om at stille Forholdene saaledes, at Beboerne kunne vinde Tid.

Med disse Bemærkninger kunde jeg slutte, dersom der ikke i Anmærkningerne til Lovforslaget havde staaet en Sætning, som jeg maa gøre nogle Bemærkninger imod. Der staar nemlig, at „den her omhandlede Bane som Forbindelsesbane mellem Statsbanen til Tisted og den private Bane til Fjerritslev, er en naturlig Afslutning paa Jærnbaneanettet Nord for Limfjorden“. Dette kan jeg paa ingen Maade anerkende, og jeg antager heller ikke, at

det er den højtærede Indenrigsministers Mening. Jeg vil ikke haabe det, men vil dog gøre nogle Bemærkninger i den Anledning. Havde der staaet, at det er en Afslutning af de Baner, der efter Loven af 1894 skulde anlægges Nord for Limfjorden, kunde det mulig være rigtigt, men det kan ikke være en Afslutning af Baneanettet overhovedet Nord for Limfjorden. Jeg maa minde om to Forhold. Før det første, at, da Statsbanen fra Hobro til Løgstør med Endepunkt i Løgstør blev bygget, ja, før dens Bygning blev vedtagen i Rigsdagen, blev Spørgsmaalet om en Dampfærgeforbindelse fra Løgstør til Nørager Sund fremdraget, og den daværende Minister gav Udsigt til, at saa snart Banen til Løgstør blev færdig, skulde der blive regelmæssig Dampfærgeforbindelse mellem Løgstør og Nørager Sund, men til Dato have vi ikke faaet den. Jeg troede, at dette Forhold var saaledes forberedt, efter hvad der forelaa i sidste Rigsdagssamling, at man havde stillet Forslag derom i indeværende Samling. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvor nær dette Spørgsmaal bliver løst. Naar der kommer en regelmæssig Dampfærgeforbindelse i Stand imellem Løgstør og Nørager Sund, kan det jo ikke være tænkeligt andet, end at der maa komme en Bane fra Nørager Sund til Fjerritslev, en Strækning paa omtrent 1¹/₂ Mil, og at denne Bane maatte være en privat Bane og drives som saadan saavel som Banen fra Fjerritslev til Tisted, anser jeg for givet. Jeg tror ikke, at det vil være heldigt, om denne Bane fra Fjerritslev til Tisted skulde være en Fortsættelse af Løgstørbanen som Statsbane fra Løgstør med en Dampfærgeforbindelse ved Nørager Sund til Fjerritslev, jeg tror, at det maa være en privat Bane, der maa bygges i Forbindelse med Privatbanen Aalborg—Nørre-Sundby—Fjerritslev, og heller ikke tror jeg, at det vilde være rigtigt, at der skulde være en Statsbane fra Tisted til Fjerritslev, men at det maatte være en privat Bane, og at Driften maatte overtages af Nørre-Sundby—Fjerritslev Banen. Som den ærede Indenrigsminister vel nok ved, er der indledet Forhandlinger derom, og jeg har det bedste Haab om, at der i al god Forstaaelse skal træffes en fornuftig og hensigtsmæssig Ordning af dette Forhold, da Koncessionshaverne for Nørre-Sundby—Fjerritslev-Banen ere villige til at overtage Driften af Fjerritslev—Tisted-Banen. Desuden maa jeg minde om en anden Bane, og det er en Bane paa et Punkt paa Fjer-